

אסי

אסי לא צילצל אחרי ההפסד. לא. אני לא מחכה לטלפון ממנו. אהרונה (גרושתו הראשונה של אסי דיין) צילצלה. אחי השני, אורי, הצטער, אבל הוא לא התכוון להצביע למערך ככל מיקרה. את רעתו של אורי על המערך לא כדאי לצטט. יש אנשים שהזירו אותי: "אין לך מה לחפש במערך?" איך הויקו לי ההתכתבויות המישי פחתיות? היו כמה ימים שזה נטע בי

שימעון

אני לא רוצה לסכך את הדברים, אבל ברגע שעלה עניין המועמדת הערבית (גלי כרכבי), היתה לי הרגשה — לפחות מבחינת שימעון — שזה הולך להיות על חשבוני. את העניין עם שימעון התיקשורת לא בדקה עד הסוף. אני ככלל לא הייתי מתאמת איתו.

אני לא בעמדת התנצלות — דוחקים אותי לעמדה כזאת. אם מישהו חושב שאקום ואסתייג מאבא שלי, כדי להרוויח כמה קולות — הוא טועה מאוד. כשכא מישהו מרפ"י לשעבר ואמר לי: "המרכז ממ" שיד להתנקם במשה דיין?" זה השאיר אותי מתוסכלת. אבל אין זה אומר שעלי להרים ידיים ולקבל את הדין. איך אני מרגישה, אחרי ההפסד, כבת של" דיין? אני רצה כל הזמן במסלול רווימיכשולים. לא. בוודאי

נגד דיין יש עדיין התנגדות אמוצי יונאלית. רואים כאבי בוגר. כן. שאלו אותי יותר מפעם אחת, אם אברח עם המנדט, אם אבגוד כאבי. מה עשיתי? התעלמתי. הייתי צריכה להתמודד עם הטעינות? איך? אין לי תשובה לכך. מה זאת אומרת שאני מזוהה עם אבי? מה, עניין המנדט שהוא לקח, זה גנטי? פשוט לא היו לי תשובות. מה ענית? ש.אבא שלי זה אבא שלי, והלוואי ותירשם לזכותי אחת

הייתי צריכה להיות

באו"ם במיקום נתניהו!"

יעל ובנה דן, היתה לי הרגשה של בח לא-חוקית

ההצלחות שלו". ככל זאת יש לשם "דיין" גם היבט חיובי. לגדול בבית כמו שלי, זה בית-ספר נהדר בפוליטיקה. אם אני זוכרת הערה מעליכה במי יוחר? הכל היה מעליך, כל העניין מעליך! באו אנשים ואמרו לי בפנים: "מספיק לנו עם דיין. אצלנו — לא יהיו נסיכים!" מדוע בחרת — כן? מפני ששם יוצאים מהנהנה שלגדול בבית כמו שלי, זה גם לינוק, לנשום פוליטיקה.

שזה לא הכישלון הראשון שלי. לפעמים אני מרגישה שאין לי כוח. מבחור נראה כאילו הכל הלך לי קל, אבל למעשה הכל הולך לי קשה יותר. אני צריכה לגרד כל-כך הרבה תוויות, טיגמות. אני רק גומרת לגרד משהו אחר ומיד נתקלת בדבר שני. לפעמים אינני יודעת מהיכן תבוא המכה הבאה. כן, ויש גם הפתעות... ירעתי מראש מה יהיו ההתנגדויות. ניסיתי לחשוב איך להתמודד איתן.

עון בטענות, מפני שלא תיאמנו בינינו דבר. אפילו לא היתה לנו פגישה אחת בנושא. במבט לאחור? אני מצטערת על כך. יכול להיות שהיה מעמיד דברים על דיוקם. יכול להיות שהיה אומר: "ראי, אני לא מבטיח". מדוע היתה תמיכתו בי ברורה עבר ר? אני מניחה שגם בגלל הקשר עם אבי. שימעון שמח כשחזרתי למיפלה. כשנשאל על השמות החדשים כמיפ-לגה, הזכיר את יוסי ביילין, אברום בורג, אלי דיין, עמיר פרץ ואוהי.

זאת פשוט טעות שלי, שלא שוחחתי איתו, שלא באתי אליו ואמרתי לו: "תשמע, אני על הסף. אני מרגישה שאני צריכה עזרה, כדי להיות בטוח בפנים". הוא נרתם לעניין של המועמדת הערבית כאל עניין לאומי. יכול להיות שלענייני לא היה נרתם כך. עם עזרה אחת אין להתווכח — שהאחרים — שאר מועמדיו — כן נכנסו כלומר — שלהשפעתו יש ערך. אני חושבת שאי לו היה מתרכז במועמדת הערבית ובי היה ניתן להעביר את שתינו.

הבעייה היא שלא היתה לי שום תמיכה מלמעלה בצורה פתוחה, גלויה. הכל היה מתחת לשולחן. יכול באמת להיות שהשם "דיין" מעורר תחושות לכאן ולכאן. יכול להיות שהיה מי שאמר לעצמו: "אם היא תעבור — נעזור לה, ואם לא..."

הרגשה של בת לא-חוקית? כן. היתה לי מין הרגשה כזאת, הרגשה מוורה. הרגשתי כאילו אני במיכח: אנשים, התומכים בי מלמעלה, רצו לראות. איך היא מסתדרת לכך?

אני נשמעת נאיבית? הענין עם שימעון לא נבע מנאיביות. שמעתי, כל הזמן, שהוא תומך בי, שאינו יכול לצאת בגלוי: מדוע? מפני שאני בעי-יתית, מפני שאני שנוייה במחלוקת. אי-אפשר היה לתמוך בי בגלוי.

אני נשמעת לך משלימה? אני לא משלימה עם כך שלגוף פוליטי אסור שהיה חריגים. למיפלה-העבודה חסר רים חריגים במובן הטוב. הסיסמה שלי היא: "יש מקום לחריגים" מי שמצמח מבפנים — יש לו קהל מבפנים, ומי שחריג — יש לו קהל בחוץ. כמוני.

דין

אילו אבא שלי, אפילו כשהיה בשיא השפל שלו, היה הולך לבי-חירות בארץ אחרת — יהדות העולם היתה מצביעה בעדו. כאו עובדת שושי לת גדרנו.

אם יש לי כעס על הירושה שהותר לי לכל החיים על זה שאני צריכה להיות, כל העת, בעמדת התנצלות?

סיפרו לי שהוא מזכיר את שמי בכל מקום ובכל הופעה. במשך חודשים אמרו לי שאני נמצאת ברשימת מועי-מדיו. כיום השישי, למחרת הפנל, הר פיעה כותרת: "מועמדי שימעון, רק יעל דיין לא עברה!"

לא. שימעון לא צילצל אלי אחרי ההפסד. אני מניחה שהוא עסוק כבר לקראת הסיכוב השני. אקבע איתו פגישה ואברר את העניינים — לא כל כך מה שקרה, אלא מה שעתידי לקרות. אשאל אותו אם הוא חושב שכדאי שאמשיך, או שאין בכך כל טעם, בגלל הסיבות הירועות, בגלל השם ובכלל.

היתה כאן אי-הבנה מצירי בקשר לתמיכה של שימעון בי. אני יודעת שהוא תמך בי, אבל חשבתי שתמך בי בצורה יותר אקטיבית. חשבתי שאפשר יהיה להעביר גם אותי וגם את המר עמדת הערכיה. אני לא באה אל שימי

סימני-שאלה גדולים. קשה לי לשפוט זאת כמושגים פוליטיים. זה חמור מאוד אם הם השפיעו. לא יכולתי להתייחס לכתבות. מה יכולתי לאמר לאנשים: "אל תתייחסו!" כל הפירסום הזה של אסי פגע בי בתרמית. אנשים אמרו בוודאי: "המישי פחה הזאת! כולה פלונטר וצרות... מי צריך את זה?" מאוד הופתעתי ממעשהו של אסי. זה היה עניין חריג.

מצד שני, העובדה שהשם שלי הר פיע בכותרות עזרה לי — לא הייתי צריכה להחריד שם אלמוני. רק צעירים מעטים — אברום בורג, יוסי ביילין — היו במצב דומה.

כן, שניהם בתוך הפנל ואני — בחוץ. כמה קולות, להערכתך, עלה לי. קשה למדע. זה עלה לי ביוקר ויצר

עית פרוטסטי, העולם הזה

המועמדת שימעון לא תמך בי בגלוי, מפני שאני בעייתית

למה שושלת?

לפני הכל ודוי — מימי לא חזיתי בסידרה שושלת. נכון שכמה מחברי הטובים ביותר הם צרכנים נלהבים של הסידרה המצי-ליחה, אך לי אין שמץ של מושג, מה קורה שם, מי נגד מי, מי בוגד במי ועם מי — כלום. בשיחה שקיימתי עם יעל דיין בשעת בוקר נינוחה, היא שבה והעלתה את המושג "שושלת" כמעט מדי מושג — שני. אם הכוונה לזוהר, פאר, כסף, תככים, אינטריגות ותייחכום — היתה לי קשה ביותר לקשור בין יעל דיין — ללא איפוא, שיער אסוף, דירה גדושת חפצים בוהמיים — לבין שושלת.

יעל דיין, אחרי הפסד, לא נראתה כגיבורה מהאגדות וספק לו היתה עוברת מיבחן-בד לאופנת-שבון פחות ויקרתי משושלת. הסתקרנתי לפגוש בעל אחרי כישלון צורב, בגדול, "כשכולם יודעים".

מפחיד להיכשל כשאתה מפורסם, כשיש ממך ציפיות, כשיש רבים המחכים לך בפניה וישמחו לאידך. יעל ניסתה לבנות זאת "חוסר-הצלחה", לחיות בשלווה עם מה שאירע ביום החמישי בגני-התערוכה, אבל הטונים המינוריים שבהם דיברה, ההשלמה ששי-דרה, התשובות המאולצות לטלפונים שקיבלה בעת שיחתנו — אמרו אחרת.

להיות דיין, זה להיות חריג, זה להיות כוכב, מפורסם, מדובר, אין אמצע. יש ניצחון, ויש כישלון. אגב, מישהו זוכר שגם נמרוד אשל ככשלו?